

H. S. néhány példányát, mely fajt eddig csak Bolgár- és Örményországból ismertünk és mely eszerint faunánkra egészen új.

A. Aigner Lajos.

Entomologiai előadások. A kir. m. Természettudományi Társulat állattani osztályának 1907. márcziusi ülésében Csiki Ernő „A bogarak elterjedése a Kárpátokban“ című előadásában Holdhaus a bogaraknak a közép-európai havasokon való elterjedéséről szóló közleményét és különösen a Kárpátokra vonatkozó adatait ismertette, rámutatva arra, hogy a bogaraknak életmódjuk szerint való csoportosítása merőben téves gondolat s a magassági övek megállapítása nem szabatos. — Az áprilisi ülésen Szilády Zoltán „A függélyes elterjedés kérdése, a Retyezát izeltlábú faunájából vett példákkal“ címen a gyér irodalom (Heer, Pagenstecher stb.) bírálata és összefoglalása után saját retyezáti gyűjtéseire tér át, amelyek nagyobbra igazolják az Alpokban eddig szerzett tapasztalatokat, de új irányt óhajtana szabni a további kutatásnak. A régiók felállítása czéltalan és ingatag alapokon álló kísérletezés, amelynél sokkal biztosabb lesz a barometrikus és térképpel is ellenőrzött magassági adatok alapján külön-külön keresni minden faj elterjedésének határait. Ebből következtethetünk azután azoknak eury- vagy stenotermás voltára, beszármazására stb. Végül a jól repülő és nem repülő fajoknak a havasi szelek által való kiválogatódását mutatja ki.

A rovarok egyidejű röpüléséről. A Ribeseknél egynéhányszor tápasztaltam, hogy ha egy időben virágoztak, az *Apis mellifica* került azon Ribeseket, amelyekre az *Anthophorok* szállottak. Figyelemmel kísértem két egymás mellett levő Ribes aurantiumot, ha az egyikre az *Anthophorok* szállottak, a *Polistesek* a másikkra és megfordítva. Ha a *Polistesek* elröpültek, akkor az *Anthophorák* azonnal átröpültek a *Polistesek* helyére. Nevezetes az is, hogy azokra a helyekre, melyeken *Polistesek* voltak, a *Syrphusok* szívesebben szállottak, mint oda, ahol *Anthophorák* voltak. D. E.

A *Papilio Podalirius* hernyóján igen érdekes megfigyelést tettem. Az 1905-év nyarán ugyanis a kökényen, többnyire különálló apróbb bokrokon találtam a kifejlődött hernyót, olykor kettőt is egy hajtáson. Az egyik világos zöld volt, a másik sötétebb zöld, sárga pettyekkel. Mind a kettő egyidőben bábozódott, a világos zöld hernyó bábja zöld volt és belőle rövid idő múlva kikelt az ab. *Zanclaeus*; a másik hernyó sárgás barna bábbá